

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 44652-10-21 מדינת ישראל נ' הררי

לפני **כבוד השופט שרון דניאלי**

בעניין: **המאשימה** מדינת ישראל על ידי תביעות כ"ס

נגד

הנאשמת מירב הררי על ידי עו"ד מיקי חובה

גזר דין

1. הנאשמת, מירב הררי (להלן – הנאשמת), ילידת שנת 1982, הורשעה בהכרעת דין שניתנה על ידי בתאריך 22.1.24 בביצוע עבירות של תקיפה סתם – בן זוג לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז – 1977 (להלן – חוק העונשין) ואיומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין (אישום ראשון) ועבירה של תקיפה סתם – בן זוג לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין והיזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 לחוק העונשין (אישום רביעי). בהכרעת הדין זיכיתי את הנאשמת משתי עבירות נוספות של תקיפה סתם – בן זוג (האישום השני והאישום השלישי).
  2. באישום הראשון הורשעה הנאשמת בכך שבתאריך 16.8.20, כאשר הייתה תחת השפעת אלכוהול, היכתה את בן זוגה דאז (להלן - המתלונן) באמצעות מכת אגרוף, ניגשה כדי ליטול לוח עץ עימו תכה את המתלונן, ואחזה בחולצתו עד כדי שהמתלונן חש מחנק. כן הרשעתי את הנאשמת כי לאחר שנלקחה בעקבות אירוע זה לתחנת משטרה טייבה איימה על שוטר במילים: "אני אראה לך אני ארצח אותך ואת כל המשפחה שלך ואת אשתך ואת הילדים שלך את כולם". באישום הרביעי הורשעה הנאשמת בכך שבתאריך 24.9.20 סטרה למתלונן פעמיים ושברה לכל הפחות תמונה אחת שהייתה בביתם המשותף.
  3. כבר לאחר הקראת הכרעת הדין ביקש ב"כ הנאשמת שייערך תסקיר שירות המבחן שיבחן את שאלת הרשעתה של הנאשמת, ואילו המאשימה התנגדה לכך. בהחלטתי ממועד זה קבעתי כי השאלה בדבר שליחת הנאשמת לקבלת תסקיר שיבחן את שאלת ביטול ההרשעה, תידון לאחר שמיעת הטיעונים לעונש. כך, טיעוני הצדדים לעונש נשמעו תחילה בדיון שהתקיים בתאריך 3.4.24, ובסיומו נערתתי לבקשת ההגנה, והוריתי לשירות המבחן לערוך תסקיר כמבוקש. תסקיר שירות המבחן מתאריך 17.2.25 הוגש לבית המשפט בו ביום, ובתאריך 20.2.25 השלימו הצדדים את טיעוניהם לעונש.
- אקדים ואציין כי שירות המבחן המליץ לבית המשפט לבטל את הרשעת הנאשמת בכפוף לביצוע שעות של"צ. כן יש לציין שאף שהמאשימה ביקשה מבית המשפט שלא לקבל את המלצת שירות המבחן, הרי שהיה בתוכנו כדי לשנות מעמדתה העונשית, כמפורט להלן.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 44652-10-21 מדינת ישראל נ' הררי

על כן, בטרם אסקור את טיעוני הצדדים לעונש, אציג תחילה את תוכנו של תסקיר שירות המבחן והמלצתו.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשמת כיום גרושה מהמתלונן, אם ל-3 ילדים בגילאים 12, 9 ו-5 ועובדת מזה כשלוש שנים וחצי בחטיבת ההדרכה בחברת "מטריקס" (גיון ברייס הדרכה). בתסקיר גם תואר הרקע המשפחתי של הנאשמת, כמו גם העובדה כי משפחתה המורחבת תמכה בה במהלך ניהול ההליך כאן.

שירות המבחן ציין כי הנאשמת סיפרה כי בשנים הראשונות לנישואיה עם המתלונן היו יחסיהם תקינים, אך לפני לידת ביתם השלישית התגלעו קשיים ומתחים בין השניים, שהחריפו כתוצאה מהעובדה שמדובר היה בהריון בסיכון שהסתיים בלידה מוקדמת. כן סיפרה כי המתחים בין השניים הובילו אותה לשימוש באלכוהול וסמים, וכי היה בכך כדי להסלים את התנהגותה התוקפנית כלפי המתלונן. בהמשך, בעקבות התערבות גורמי הרווחה, החלה הנאשמת בהליך גמילה, בני הזוג התגרשו, וכיום מקיימת הנאשמת עם המתלונן קשר "יציב, קרוב ומשמעותי" גם לטובת ילדיהם.

שירות המבחן ציין כי הנאשמת אמרה שהיא מתקשה לזכור את פירטי האירועים שבגינם הורשעה מאחר שהייתה במהלכם תחת השפעת אלכוהול, אך הביעה אמפטיה וכן חרטה על פגיעתה במתלונן והבנה לפסול בהתנהגותה.

הנאשמת תיארה בפני שירות המבחן את הנסיבות שהובילו אותה לשימוש בסמים ואלכוהול, וכן את השתלבותה בהליך גמילה בו היא מתמידה מזה 4 שנים.

שירות המבחן דיווח גם ששוחח עם המתלונן שתיאר באופן דומה לנאשמת את הנסיבות שהובילו להתדרדרות ביחסים, אך גם לשיקומם לאחר הגירושים והטיפול שעברה הנאשמת. המתלונן גם הדגיש בפני שירות המבחן שחשוב לו שהנאשמת תוכל להתקדם בחייה האישיים והמקצועיים, ושההליך המשפטי לא יפגע באיזון שקיים ביניהם כיום.

שירות המבחן גם פנה למרכז לטיפול בהתמכרויות במועצה האיזורית דרום השרון, וזה דיווח לשירות המבחן לא רק על ההליך הטיפולי המוצלח שעברה הנאשמת, אלא גם על העובדה שהיא משמשת כיום כחונכת לנגמלים, ואף משתתפת יחד עם המתלונן במרכז טיפולי לילדים והורים לצורך קבלת הדרכה הורית.

שירות המבחן ציין כי הנאשמת שיתפה עימו פעולה באופן מלא, הציגה מסמכים רלוונטיים, וחשפה מעולמה בפתירות ובכנות, ותיאר את התרשמותו מאשה שגדלה במסגרת משפחתית תקינה, והתמודדה בחייה עם מספר משברים משמעותיים שהובילו להתדרדרות במצבה הנפשי והרגשי, ומשם לקשיים במישור הזוגי. שירות המבחן ציין כי לא התרשם מקיומם של דפוסים אלימים מושרשים אצל הנאשמת. שירות המבחן התייחס לגורמי הסיכון אצל הנאשמת, הנובעים

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 44652-10-21 מדינת ישראל נ' הררי

מהעבירות שבהן הורשעה ונטייתה להתמכרות אך גם לגורמי הסיכוי לשיקום, הנוגעים לעובדה כי אין לנאשמת הרשעות קודמות, חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, היעדר אינדקציה להישנות התנהגות אלימה או לשימוש בחומרים ממכרים, ההתרשמות החיובית הישירה מהנאשמת, פנייתה להליך טיפולי טרם מעורבות שירות המבחן ועמדת המתלונן בדבר שיפור משמעותי בקשר ביניהם.

שירות המבחן התרשם גם כי ההליך המשפטי היווה עבור הנאשמת גורם מרתיע, וגם ציין כי אינו רואה צורך ומקום בהמשך התערבות טיפולית מצידו. כן התייחס שירות המבחן לחששה של הנאשמת לפגיעה בפרנסתה בשל אופי עבודתה, והמליץ לבית המשפט לבטל את הרשעתה בדין, ולהטיל עליה 100 שעות של"צ. מכאן אסקור את טיעוני הצדדים לעונש.

טיעוני הצדדים לעונש

5. כאמור, טיעוני הצדדים לעונש נשמעו תחילה בדיון שהתקיים בתאריך 3.4.24, והם השלימו את טיעוניהם בדיון שהתקיים בתאריך 20.2.25, לאחר שהתקבל תסקיר שירות המבחן. בדיון שהתקיים בתאריך 3.4.24 התייחסה ב"כ המאשימה לעבירות בהן הורשעה הנאשמת, לחובתו של בית המשפט להוקיע את תופעת האלימות בתא המשפחתי, והפנתה גם לאיומים הקונקרטיים והחמורים שהפנתה הנאשמת כלפי שוטר. ב"כ המאשימה התייחסה לנימוקי בית המשפט בהכרעת הדין, בה נדחתה בין היתר טענת הנאשמת כי יש לזכותה בשל העובדה כי סבלה מדיכאון לאחר לידה, וכן לעובדה שהנאשמת לא נטלה אחריות על מעשיה.
- ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם בגין העבירות בהן הורשעה הנאשמת נע בין מספר חודשי מאסר בפועל שניתן לרצותם בעבודות שירות ועד שנת מאסר בפועל, הפנתה לפסיקה, וביקשה להטיל על הנאשמת עונש של 3 חודשי עבודות שירות וענישה נלווית. ב"כ המאשימה ביקשה לדחות את עתירת הנאשמת לביטול ההרשעה, מאחר שבקשתה זו אינה עומדת בתנאי "הלכת כתב", הן בשל חומרת המעשים בהם הורשעה והן בשל העובדה שלא הוכיחה קיומה של פגיעה קונקרטית שתיגרם לה כתוצאה מהרשעתה.
6. ב"כ הנאשמת טען כי מדובר ב"תיק חריג" בשל הנסיבות האישיות והמשפחתיות של הנאשמת, כמו גם בשל העובדה שמידת הפגיעה של הנאשמת בערכים המוגנים בעבירות האלימות כלפי המתלונן הינה "נמוכה עד אפסית".
- ב"כ הנאשמת הפנה לעובדה שמדובר בעבירות שבוצעו ללא תכנון, בנסיבות הקשורות להימצאותה של הנאשמת במצב של דיכאון לאחר לידה, וכי הן לא אפיינו את מהלך הנישואין של הנאשמת והמתלונן. כן ציין כי עבירות האיומים כלפי השוטר בה הורשעה הנאשמת, בוצעה בהיותה ב"קרבה לסייג", בשים לב לעובדה שאין חולק שהייתה תחת השפעת אלכוהול במהלך האירוע.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 44652-10-21 מדינת ישראל נ' הררי

ב"כ הנאשמת הפנה למספר רב של גזרי דין בהם בוטלו הרשעות של נאשמים שהורשעו בעבירות דומות לאלו שבהן הורשעה הנאשמת, גם לאחר ניהול הליך הוכחות.

ב"כ הנאשמת הפנה את בית המשפט למכתב מטעם המעסיק של הנאשמת, שמלמד לטעמו על כך שהרשעה של הנאשמת תפגע בה פגיעה קונקרטיה ובלתי מידתית, וציין כי לנוכח ההליך השיקומי המרשים שעברה הנאשמת, גם האינטרס הציבורי מצדיק את ביטול ההרשעה.

הנאשמת ביקשה להוסיף כי היא מביעה "חרטה אין סופית" על הדברים שקרו, גם אם אינה זוכרת את כולם, וכי היא עוברת שיקום יומיומי מזה 3 שנים, ואף משמשת כחונכת ל-30 נשים שמצויות במצב הקשה בו הייתה בעבר. כן ציינה כי הרשעה תגרום לכך שהסיווג הבטחוני ילקח ממנה, וכתוצאה מכך פרנסתה תיפגע בוודאות.

7. כאמור, בדיון שהתקיים בתאריך 20.2.25 השלימו ב"כ הצדדים את טיעוניהם בקצרה. ב"כ המאשימה ציינה כי עמדת המאשימה בשאלת ההרשעה נותרה בעינה, אם כי לנוכח האמור בתסקיר שירות המבחן והמלצתו, מיתנה את עמדתה העונשית וביקשה להעמיד את עונשה של הנאשמת על של"צ וענישה נלווית.

ב"כ הנאשמת חזר על טיעונו בישיבה מתאריך 3.4.24, והדגיש כי בניגוד לטענת המאשימה, הבעת החרטה של הנאשמת בפני שירות המבחן אינה סותרת את העובדה כי ניהלה את ההליך המשפטי עד תום, שכן לשיתו לא היה מקום להגיש את כתב האישום, ולמצער היה מקום לזכות את הנאשמת מטעמים משפטיים שונים, לרבות טענת "זוטי דברים". ב"כ הנאשמת שב וציין כי מכתב המעסיק מלמד על קיומה של פגיעה קונקרטיה שתיגרם לנאשמת כתוצאה מההרשעה. מכאן, אדון ואכריע בטענות הצדדים.

דיון והכרעה

8. השאלה העיקרית בה נדרש בית המשפט לדון הינה שאלת ביטול ההרשעה, לנוכח העובדה כי לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן עדכנה המאשימה את עמדתה העונשית, וביקשה להסתפק בהטלת ענישה מוחשית בדרך של של"צ (וענישה נלווית), ולא 3 חודשי עבודות שירות כפי שביקשה תחילה.

על כן, שאלת מתחם העונש ההולם בגין העבירות בהן הורשעה הנאשמת כמו גם השאלה בדבר מידת הפגיעה של הנאשמת בערכים המוגנים בעבירות אותן ביצעה, הן שאלות משניות יחסית במסגרת הדיון שלפניי, אם כי ממילא במסגרת הדיון בשאלת ביטול הרשעה, על בית המשפט להתייחס לחומרת העבירה כנתון שיש ליתן לו משקל רב.

בהיבט זה, וגם בראי הדיון בשאלת העונש ההולם, איני מקבל את טענת ב"כ הנאשמת לפיה מידת הפגיעה של הנאשמת בערכים המוגנים בעבירות בהן הורשעה היא "אפסית" או "נמוכה". אכן, בכל אחד משני אירועי התקיפה כלפי בעלה דאז, המתלונן, לא נקטה הנאשמת כלפיו באלימות חמורה, ומובן גם כי לא מדובר במעשי אלימות שגרמו לחבלות, אך עצם העובדה כי הורשעה בשני

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 44652-10-21 מדינת ישראל נ' הררי

מקרים נפרדים בביצוע עבירות אלימות כלפי המתלונן, הכוללות במקרה אחד אגרוף (גם אם לא חזק על פי עדות המתלונן) ותפיסה בחולצה עד כדי גרימת תחושת מחנק, ובמקרה השני שתי סטירות, מלמדת כשלעצמה על דפוס התנהגות אלים של הנאשמת כלפי המתלונן. בנוסף, תוכן האיומים שהופנה כלפי השוטר היה קשה ביותר, גם אם איני מקבל את טענת ב"כ המאשימה כי מדובר באיומים "קונקרטיים", כאשר אין חולק שבעת אמירת הדברים הקשים הייתה הנאשמת תחת השפעת אלכוהול, ולא הייתה לה כל היכרות קודמת עם השוטר עליו איימה.

במכלול הנתונים הללו, בשים לב לעובדה כי מדובר בעבירות המבוצעות כלפי בן זוג ובשים לב לכך שבמהלך אחד האירועים גם גרמה נזק לא משמעותי לתמונה השייכת למתלונן ולה, מידת הפגיעה של הנאשמת בערכים המוגנים בעבירות אותן ביצעה – הנוגעים בעיקר לשלמות הגוף וכבודו של המתלונן – הינה מידת פגיעה שניתן להגדירה כבינונית – נמוכה. על רקע זה, עמדתה העונשית המקורית של המאשימה לפיה הרף התחתון של מתחם העונש ההולם צריך שיעמוד על מספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות, היא בוודאי לא עמדה בלתי סבירה או מחמירה.

9. יש לשבח את המאשימה על שבחנה מחדש את עמדתה העונשית לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן, וביקשה להסתפק בענישה מוחשית בדרך של שלי"צ בלבד, גם אם עמדה על כך שיש מקום להותיר את ההרשעה על כנה. במובן מסוים, עמדתה זו של המאשימה מלמדת כי בראי הוראות תיקון 113 לחוק העונשין, הייתה יכולה להיות מקובלת על המאשימה הטענה כי שיקולי שיקום מצדיקים חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם בעניינה של הנאשמת (סעיף 140 לחוק העונשין). כך, לא יכול להיות חולק כי התייחסותו החיובית של שירות המבחן להליך השיקומי שעברה הנאשמת עוד טרם יצירת הקשר עימו, במסגרת היחידה להתמכרויות של המועצה האיזורית בה היא מתגוררת, כמו גם להליך הטיפולי המשותף שהיא עוברת עם המתלונן גם לאחר הגירושים, הינה התייחסות מוצדקת שיש לה בסיס של ממש, גם אם המאשימה אינה מסכימה בפן המשפטי עם המלצת שירות המבחן לביטול ההרשעה.

10. ככלל, נאשמת שאשמתה הוכחה תורשע בדין, למעט מקרים חריגים שבחריגים בהם נמצא יחס שאיננו סביר בין חומרת העבירה לבין הנזק הצפוי לנאשמת מן ההרשעה.

כידוע, הדיון העקרוני בשאלת ההימנעות מהרשעה נערך לראשונה בע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997).

כפי שקבעה כבוד השופטת דורנר בעניין **כתב**, החלטה לסיים את ההליך ללא הרשעה מותנית בהתקיימותם של שני תנאים מצטברים: הראשון, סוג העבירה מאפשר ביטול ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה נוספים, והשני שיש להראות כי ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקומו של הנאשם (לעניין זה ר' גם ע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' ויקטור שמש** (פורסם בנבו, 2.9.96)).

כבוד השופט ש' לויין ציין בעניין **כתב** כי יש מקום להימנע מהרשעה מקום בו בית המשפט ישוכנע כי שיקולי השיקום של הנאשם המסוים שבפניו, גוברים על האינטרס הציבורי הנובע מחומרת

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 44652-10-21 מדינת ישראל נ' הררי

העבירה והאפקט הציבורי של ההרשעה, ומנה בפסק הדין את השיקולים אותם יש להביא בחשבון בהחלטה בשאלת ההרשעה. שיקולים אלו, אותם הציג כבוד השופט כמעין "קווים מנחים", הינם שיקולים שהציג שירות המבחן לבית המשפט העליון ככאלו הנשקלים על ידו בעת מתן המלצה בדבר ביטול הרשעה או הימנעות ממנה, ואלו הם: "א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם; ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה; ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד; ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים; ה) הנסיבות שהנאשם יעבור עבירות נוספות; ו) האם ביצוע העבירה על ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדובר בהתנהגות מקרית; ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם הוא נוטל אחריות לביצועה, האם הוא מתחרט עליה; ח) משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם; ט) השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם".

אך כאמור, שיקולי שיקום אינם שיקולים בלעדיים שעל בית המשפט לבחון גם כאשר מוצגת לפניו תמונה חיובית ביותר בהיבט השיקומי של הנאשם המורשע. יתרה מזאת, כפי שהודגש בפסיקה, "תסקיר שירות המבחן אינו חזות הכל", ועל אף המקצועיות הרבה של שירות המבחן אין לראות בהמלצתו משום קביעה חד משמעית, שמשחררת את בית המשפט מהפעלת שיקול דעתו (לעניין זה ר' למשל ע"פ 6341/14 בן אישטי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 8.7.15)). הדברים נכונים ביחס להמלצה עונשית של שירות המבחן, ונכונים גם להמלצה בשאלה שלפניי, של ביטול הרשעה.

11. כפי שניתן ללמוד מפסיקת בתי המשפט, אכן ביטול הרשעה בעבירות של תקיפת בן זוג הינו חריג, ובמידה מסויימת, ביטול הרשעה לנאשמת שניהלה את משפטה עד תום ולא נטלה אחריות על מעשיה עובר למתן הכרעת הדין, חריג עוד יותר, אך ניתן להצביע על מספר לא מבוטל של מקרים, בהם במקרים המתאימים בוטלו הרשעות של נאשמים ונאשמות בעבירות אלימות במשפחה. אביא להלן מספר דוגמאות להחלטות כאלו.

א. בת"פ (שלום – כפר סבא) 46578-04-22 מדינת ישראל נ' בוזגלו (פורסם בנבו, 20.3.24), שניתן על ידי, הנאשם שם הודה והורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג ועבירה של הסגת גבול פלילית, בכך שנכנס לביתה של המתלוננת שם, ואחז בחוזקה בידיה עד אשר נגרמו לה חבלות בדמות נפיחות ושריטות בכף ידה. מצאתי לנכון לבטל את הרשעת הנאשם שם, בשים לב לעובדה שמדובר היה באירוע חד פעמי ולא מן החמורים, ולנוכח הפגיעה הקונקרטי שתגרם לו כתוצאה מההרשעה;

ב. בת"פ (שלום – חדרה) 6414-10-21 מדינת ישראל נ' סופי פרטנוי (פורסם בנבו, 20.7.23) הנאשמת הודתה והורשעה בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבן זוג, וזאת לאחר שבמהלך ויכוח עם המתלונן על רקע חשדה כי הוא בוגד בה, ובעודו מנסה לחבק אותה על מנת להרגיעה ולפייסה, היא אחזה בידיו באמצעות ציפורניה, סטרה לו פעמיים על פניו, תפסה בצווארון חולצתו וקרעה אותו ונשכה אותו בחזהו, עד שנגרמו לו שריטות מדממות ביד, אדמומיות בצוואר וסימן נשיכה בחזה. בית המשפט הורה על ביטול הרשעת הנאשמת, בשל שיקולי שיקום ולנוכח המלצה חיובית של שירות המבחן, ולאחר שהתרשם כי מדובר במעידה

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 44652-10-21 מדינת ישראל נ' הררי

- חד פעמית, וזאת אף שלא הוצגו תימוכין לפיהם ההרשעה תזיק לעתידה התעסוקתי של הנאשמת;
- ג. בת"פ (שלום – נצרת) 62012-09-20 **מדינת ישראל נ' טגאי** (פורסם בנבו, 3.5.22), אליו הפנתה ההגנה, הורשע הנאשם שם לאחר ניהול הוכחות, בביצוע עבירה של תקיפה סתם של בת זוג, בכך שדחף את מי שהייתה בת זוגו ולאחר מכן אחז בחוזקה בידה תוך שגרר אותה והצמידה למקרר. בית המשפט ביטל את הרשעת הנאשם, סוהר במקצועו, גם לנוכח העובדה כי מדובר היה באירוע אלימות יחידי בין בני הזוג, חלוף הזמן, המלצת שירות המבחן ונטילת האחריות, גם אם בשלב מאוחר של ההליך;
- ד. בת"פ (שלום – רחובות) 11606-05-20 **מדינת ישראל נ' מימון** (פורסם בנבו, 30.3.22), אליו הפנתה ההגנה, הנאשם שם הודה והורשע בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לזוגתו, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, וזאת לאחר שנקבע כי במהלך ויכוח עימה, לאחר שהשניים שתו משקאות אלכוהוליים, סטר למתלוננת שם, חנק אותה ובעט בה כך שזו נפלה ונחבלה. בית המשפט הורה על ביטול הרשעת הנאשם משיקולי שיקום ולנוכח החשש לפגיעה בפרנסתו של הנאשם שם;
- ה. בת"פ (שלום – נתניה) 3691-03-19 **מדינת ישראל נ' מוריה בר ימין** (פורסם בנבו, 3.3.21) הנאשמת הורשעה בהתאם להודאתה בעבירות איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בן זוג, וזאת לאחר שעל רקע ויכוח בין בני הזוג, הנאשמת תפסה בחולצתו של בן זוגה, שרטה אותו ביד ותקפה אותו ברגל באמצעות מפתחות רכב, עד שנגרמה לו שריטה מדממת. בית המשפט מצא לנכון לבטל את ההרשעה לנוכח נסיבות האירוע ונתוני האישיים של הנאשמת, וחרף היעדרם של מסמכים המוכיחים נזק קונקרטי שייגרם לה כתוצאה מהרשעתה;
- ו. בת"פ (שלום – אילת) 54997-08-17 **מדינת ישראל נ' אתי פרץ** (פורסם בנבו, 17.8.20) הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בכתב אישום מתוקן המייחס לה עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבן זוג, וזאת על רקע פרידתם של בני הזוג. במהלך ויכוח ביניהם, הנאשמת תקפה את המתלונן בכך שהכתה אותו בעזרת ידיה וקיללה אותו, וזאת לנגד עיני בת זוג אחרת, ולאחר מכן נטלה בקבוק זכוכית, הכתה באמצעותו את הנאשם בחוזקה בראשו וגרמה לו לחבלה ולדם אשר ניגר מראשו על בגדיו. במועד נוסף, כאשר הנאשמת הבחינה כי המתלונן מדבר עם אחרת, היא דחפה את המתלונן והפילה אותו על הרצפה. בית המשפט ביטל את הרשעת הנאשמת, בין היתר לאור פוטנציאל שיקומי, גילה הצעיר של הנאשמת הנמצאת בשלבים חיוניים לקידום חייה ויציבותה התעסוקתית;
- ז. בת"פ (שלום – קרית גת) 61163-08-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם בנבו, 19.2.20), הנאשם הורשע בתקיפה הגורמת חבלה לבן זוג בכך שבמהלך ויכוח עם המתלוננת הוא השליך לעבר פניה יומן, והמתלוננת שהרימה את ידה השמאלית בתנועת התגוננות, נחבלה באגודל ידה, באופן שגרם לה כאבים והגבלה בטווח תנועה. בית המשפט שוכנע כי ההרשעה תפגע בפרנסתו של הנאשם שם וביטל את ההרשעה;

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 44652-10-21 מדינת ישראל נ' הררי

- ח. בת"פ (שלום – קרית גת) 39116-06-16 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם בנבו, 14.2.18) הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבן זוג, וזאת לאחר שבמהלך ויכוח שהתגלע עם רעייתו המתלוננת, הוא תפס אותה בגרונה, הצמידה למקרר והכה אותה מכה אחת על אוזנה באמצעות יד פתוחה בעוד המתלוננת נשכה אותו בכתפו כאקט של הגנה עצמית. כתוצאה מכך נגרמה למתלוננת חבלה של ממש בדמות נקב בתופית אוזן ימין וסימן כחול מתחת לעין ימין. בית המשפט ביטל את הרשעתו של הנאשם לאחר שמצא כי עלה בידי הנאשם להוכיח קיומו של נזק מוחשי וקונקרטי והליך שיקומי מוצלח;
- ט. בת"פ (שלום – קרית שמונה) 6325-01-17 **שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן נ' פלוני** (פורסם בנבו, 14.1.18) הנאשם הודה והורשע בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש על רקע ויכוח עם המתלוננת שהייתה בחודש הראשון להריונה. הנאשם שם תפס את המתלוננת בזרוע ימין ומשך אותה בכוונה להוציאה מהבית, ומשהיא התנגדה לכך הוא תפס אותה ברגליה וגרר אותה לכיוון דלת הכניסה, ואז גם דחף אותה הנאשם בידיו והפילה על שולחן הסלון תוך גרימת שריטה בכתפה. בית המשפט ביטל את הרשעתו של הנאשם;
- י. בת"פ (שלום – קריית גת) 45281-11-16 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם בנבו, 18.9.17) הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה סתם ותקיפה הגורמת חבלה של ממש לבן זוג, לאחר שבמהלך ויכוח עם רעייתו המתלוננת, הוא הכה בעינה ופגע בה באמצעות טבעת שהייתה בידו, ובכך גרם לנפיחות בעין ימין. בית המשפט ביטל את הרשעתו של הנאשם לאחר שהתרשם כי תיגרם לו פגיעה קונקרטית וממשית בתעסוקתו, וכן לנוכח תוצאותיו החיוביות של הליך שיקומי שעבר במסגרת קבוצה טיפולית בתחום האלימות הזוגית.
12. כאמור, הנאשמת הורשעה בשני אישומים נפרדים בעבירות של תקיפה כלפי בן זוגה, כאשר באחד האישומים לקיחתה לתחנת המשטרה הובילה גם להשמעת איומים בוטים כלפי שוטר, ובאישום השני נלוותה לעבירת התקיפה גם עבירה של היזק לרכוש במזיד. כפי שציינתי לעיל, העובדה כי מדובר בשני אירועי תקיפה נפרדים מלמדת על דפוס התנהגות בעייתי אצל הנאשמת בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, וכי לא מדובר במעידה חד פעמית. נתון זה פועל כמובן לחובתה של הנאשמת. עם זאת, בנסיבות העניין, אני סבור כי לא מדובר במקרה בו מדובר בעבירות כה חמורות המצדיקות שלילה על הסף של דיון בשאלת ביטול ההרשעה.
- בהקשר זה אבהיר תחילה כי עבירות התקיפה עצמן אינן מן החמורות, כפי שציינתי לעיל. שנית, ואף חשוב מכך, בבחינת מכלול האירועים לא ניתן להתעלם גם מהנסיבות שהובילו את הנאשמת לביצוע העבירות. אמנם, במסגרת הכרעת הדין לא קיבלתי את טענת ההגנה לפיה העובדה כי הנאשמת סבלה מדיכאון לאחר לידה מקימה לה פטור מאחריות פלילית, אך במסגרת הדיון בטענה זו קבעתי כי אכן לא ניתן לשלול את טענת ההגנה כי הנאשמת אכן סבלה מדיכאון לאחר לידה, כפי שעלה גם מחוות דעת שערכה בעניינה ד"ר מרנינה שוורץ - ונטיק, והוגשה במסגרת פרשת ההגנה. יתרה מזאת, קביעה זו התחזקה לנוכח האמור בתסקיר שירות המבחן המתאר את נקודת השבר בחייה של הנאשמת סביב הולדת בתה השלישית, וזאת לא רק על סמך דיווחי

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 44652-10-21 מדינת ישראל נ' הררי

הנאשמת, אלא גם על סמך דיווחי המתלונן ומחלקת הרווחה של המועצה האיזורית בה מתגוררת הנאשמת, שבמסגרתה עברה הנאשמת הליך טיפולי ושיקומי עוד טרם מעורבותו של שירות המבחן.

כך, גם את חומרת עבירת האיומים בה הורשעה הנאשמת, יש לבחון בראי העובדה שהנאשמת הייתה תחת השפעת אלכוהול, וגם אם לא מצאתי בהכרעת הדין לקבל את הטענה שהנאשמת הייתה "שיכורה" באופן המקים לה פטור מאחריות פלילית לביצוע עבירת איומים, הרי שיש בנתון זה כדי להקהות במידה מסויימת את חומרת העבירה.

על כן, ומבלי למעט מחומרת העבירות בהן הורשעה הנאשמת, לא מדובר בעבירות כה חמורות שעצם חומרתן מצדיקה את דחיית בקשתה.

מובן, כי נתון בעל משקל נוסף שיש לשקול נוגע לשאלת הפגיעה הקונקרטית כתוצאה מההרשעה.

13. ברע"פ 5018/18 **עומר בוזגלו נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 21.10.18) ציין כבוד השופט ג' קרא

כי לשם ביטול הרשעה, על המבקש "להצביע על פגיעה קשה וקונקרטית בסיכויי שיקומו ולבסס אותה באמצעות ראיות", ואף הוסיף כי ההכרעה בשאלה האם אדם ראוי לשמש בתפקיד מסוים (במקרה שם רופא), צריכה להיעשות על פי שיקול דעתו של הגורם המוסמך לכך, וכי "הדבר עולה בקנה אחד עם האינטרס הציבורי שכן משנמצא כי אדם ביצע עבירה פלילית שעלולה להשפיע על כשרותו לעסוק במקצוע מסוים מן הראוי כי הדבר יבחן על ידי הגורמים המתאימים" (לעניין זה ר' גם ע"פ 8528/12 **ציפורה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 3.3.13)).

עיינתי במכתב המעסיק של הנאשמת מתאריך 28.3.23 (הוגש וסומן ה/2), וכן שמעתי את דברי הנאשמת לפיהם במסגרת עבודתה היא קיבלה סיווג בטחוני שעלול להישלל ממנה בשל הרשעתה. אכן, אין במכתב אמירה ברורה של המעסיק לפיה אם תורשע הנאשמת היא תפוטל לאלתר, והמעסיק או מי מטעמו גם לא התייצבו להעיד על כך, אך גם אם על הנאשמת להצביע על קיומה של פגיעה קשה וקונקרטית באמצעות "ראיות" כמצוות הפסיקה, היא בוודאי אינה נדרשת להוכיח קיומה של פגיעה זו מעבר לכל ספק סביר. להתרשמותי החשש שמביעה הנאשמת בדבר פגיעה שתיגרם לה כתוצאה מהרשעתה, אינו חשש בעלמא, ובפרט לנוכח היותה בעלת סיווג בטחוני והעובדה כי היא נדרשת לעבוד מטעם המעסיק שלה מול גורמים חיצוניים.

14. נהוג להתייחס לשני השיקולים המרכזיים המוזכרים בהלכת כתב כמעין שני "וקטורים" הפועלים

בו זמנית במקבילית כוחות על גוף, ולאחר בחינתם יש לבחון את ה"כוח השקול" של שני "וקטורים" אלו ולהסיק האם הוא מוביל למסקנה בדבר הרשעה או ביטולה. אך יש לזכור כי המשפט, לרבות המשפט הפלילי כמובן, עוסק בבני אדם, ובמסגרת מלאכת האיזון בין האינטרסים או הכוחות המופעלים, על בית המשפט לבחון במקרה זה האם הרשעתו של אדם אכן משרתת את האינטרס הציבורי המגולם בהרשעת האשם.

בהקשר זה ראיתי לפני לא רק את עניינה של הנאשמת, אלא גם את זה של המתלונן וילדיהם המשותפים, ונתתי דעתי לעובדה כי אף שהמתלונן היה קורבן להתנהגות אלימה חוזרת ונשנית מצד הנאשמת, הרי שברקע התנהגות זו ניצב משבר אישי חמור שחוותה הנאשמת כתוצאה

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 44652-10-21 מדינת ישראל נ' הררי

מהריון מורכב ולידה מוקדמת קשה, שגרמו לה למשבר נפשי אליו הצטברו גורמים אישיים נוספים הקשורים לבני משפחה אחרים, המפורטים גם בתסקיר שירות המבחן ואותם לא אפרט מטעמים של צנעת הפרט.

יתרה מזאת, הנאשמת החלה בהליך שיקומי מרשים ביותר כבר לפני מספר שנים, ועוד טרם שליחתה לשירות המבחן, ולא רק שהיא עושה בו חיל, אלא גם שהיא משמשת משענת והשראה לנשים אחרות שהיו במצבה. בנוסף, ההליך הטיפולי ההורי שהיא עוברת יחד עם המתלונן, לאחר גירושיהם, לטובתם ולטובת ילדיהם, מלמד על האחריות והרצינות שמפגינה הנאשמת בנסיונה לתקן את שגיאותיה.

עוד יש לתת משקל לעמדתו של המתלונן כפי שעלתה מתסקיר שירות המבחן, וכפי שעלתה למעשה כבר במהלך עדותו, לפיה הוא מעוניין בטובתה של הנאשמת והוא אף תומך בה למעשה בהליך השיקום, וכן יש לתת את הדעת לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, כמו גם העובדה כי לא נפתחו נגד הנאשמת תיקים נוספים לאחר מכן.

15. כמצוין לעיל, בפרשת כתב נקבע גם כי על בית המשפט לבחון האם שיקולי השיקום של הנאשמת המסוימת העומדת לפניו, גוברים על האינטרס הציבורי הנובע מחומרת העבירה והאפקט הציבורי של ההרשעה. אני סבור כי במקרה זה התשובה לשאלה חיובית, חרף העובדה כי הנאשמת בחרה לנהל את ההליך עד תום, ובפרט מאחר שעולה בברור לטעמי מדבריה בבית המשפט ומדיווחיה לשירות המבחן, כי אף שאינה זוכרת את כל האירועים בשל מצבה בעת האירועים, היא מודעת להתנהגותה התוקפנית כלפי המתלונן באותה תקופה ולסבל שגרמה לו, ומביעה חרטה עמוקה וכנה על כך.
על כן, מצאתי לנכון להיעתר לבקשת ההגנה ולהורות על ביטול ההרשעה.

סיכומו של דבר

16. לנוכח כל האמור לעיל, אני מורה על ביטול הרשעתה של הנאשמת, בכפוף לתנאים הבאים:
א. הנאשמת תבצע 100 שעות של"צ, כאמור בתסקיר שירות המבחן, וזאת עד לתאריך 31.12.25;
ב. התחייבות הנאשמת על סך 5,000 ₪ שלא תבצע כל עבירת אלימות למשך שנה מיום גזר הדין. דבר ההתחייבות הוסבר לנאשמת, והיא הצהירה בפני בית המשפט כי היא מתחייבת כאמור, ומבינה את משמעות ההתחייבות.

עותק מגזר הדין יישלח לשירות המבחן. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי - מרכז תוך 45 ימים מהיום. התיק ייסגר.

ניתן היום, י"ח אדר תשפ"ה, 18 מרץ 2025, במעמד הצדדים.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 44652-10-21 מדינת ישראל נ' הררי

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Shרון דניאלי'.

שרון דניאלי, שופט